

Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare, Târgulul Inului Nr. 30.
Brevetele nefracate nu se primesc.
Manuscrisurile nu se returnează.
Birourile de anunțuri:
Brașov, piața mare, Târgulul Inului Nr. 30.
Inserate mai primesc în Viena R. Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Moas), H. Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppel, J. Domneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Dowe; în Hamburg: A. Steiner.
Prețul inserțiilor: o serie garmonă pe o colonă 6 cr. și 80 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifar și învoială.
Reclame pe pagina a III-a o seră 10 cr. v. a. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU IV.

„Gazeta“ este în fiș-care și.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 2 fl., pe șase luni 1 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se primumără la toate oficiile postale din țară și din afară și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov:
a administrațiune, piața mare, Târgulul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un eșemplar 5 cr. v. a. sau 15 bani. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 150.

Brașov, Mercuri, 8 (20) Iulie

1892.

Brașov, 7 Iulie v.

Indată după interpeleția deputatului Ugron și încă înainte de răspunsul ministrului-președinte, „Pesti Napló“ a scris un articol cu scop de a face presiune asupra d-lui Szapary în sens șovinist.

Este interesant a cunoște merul ideilor foicei maghiare opoziționale, care este foarte caracteristică pentru situațiunea de față.

„Pesti Napló“ se silește a arăta primejdia, ce — după a lui părere — amenință statul ungar din partea naționalităților, în colorile cele mai întunecate. Scopul lui este, precum declară însuși, ca „să deștepte din letargia guvernului, ca să continue cu „energiă“ războiul în contra naționalităților.

Nu-i destul, țice numita foice, că memorandumul român n'a fost primit de către monarch. Cu acesta încă agitația daco-română nu s'a sfârșit.

„Pesti Napló“ vede cu îngrijire acum, că și în sinul Slovacilor stă se izbucnesc nemulțumirea. De multă vreme se uneltesc în contra bisericei evanghelice slovace, în sinul căreia se desvîltă mai puternic naționalismul slovac, și anume e vorba de o contra-acțiune a naționalităților slovaci. Etă ce scrie însuși „Pesti Napló“ cu privire la acesta:

„Firește, panslaviștii încă se mișcă în părțile nord-vestice. În luna lui August evanghelicii din districtul de dincă de Dunăre vor ține o adunare, în care majoritatea o formeză protopopiatele panslaviste și acestea vor aduce hotăriri în contra deciziunilor sinodali. Acesta se pare a fi inevitabil. Advocatii Paul Mudrony, Ștefanovits și Fainor, cari sunt tot-odată și membri ai sinodului,

au și renunțat la mandatele lor și au început să organizeze rezistență. Ei combat hotărirea ca agitațiunile în contra națiunii, constituției și regelui ungar să fiă considerate de delict canonic și ca asupra acestor delict să judece forurile bisericești, din punct de vedere al păcii și moralității, în mod independent de tribunalele statului; cu alte cuvinte: ca panslavismul să se facă imposibil în biserica luterană și să se pună sub disciplina autorităților bisericești. În contra acestei hotăriri, ei redigă un memorandum după modelul memorandumului Românilor. Vor face, ca acel memorandum să fiă primit de majoritatea sinodului diocesan și să pregătesc și ei să meargă în deputațiune la Viena, la împăratul, ca să se plângă. Aici apoi frații vor fi sărbătoriți de Cehii tineri și Ungaria va fi denunțată înaintea străinătății, ca suprimă libertatea religioasă. Se vor plânge și Slovacii de asuprire tirană și vor fi apoi căteși trei, Românii, Croații și Slovacii, cari se întorc spre Austria după ajutor în contra Ungariei.“

E caracteristic, că „Pesti Napló“, în fața mării nemulțumiri a tuturor naționalităților din Transilvania și Ungaria, ce o constată însuși, nu găsește alt mijloc de scăpare, decât apelarea la energia și tăria autorităților publice, ca „să tragă la răspundere și să pedepsescă ori ce agitațiune sau demonstrațiune anti-maghiară a naționalităților.“

De-ocamdată înțelegem, că lui „Pesti Napló“ îi este de aceea, ca să facă pe lume să credă, că numai dacă ar veni Apponyi la putere s'ar pute curma agitațiile naționalităților. Va să țice nu

considerațiunii pentru salutea patriei, ci considerațiunii de partid sunt, cari conduc vederile aceste foi.

Dér ori cum ar fi, fapt netăgăduit și mărturisit chiar de „Pesti Napló“ este, că naționalitățile nemaghiare sunt cuprinse de cea mai adăncă nemulțumire, care nu se poate delătura prin măsurile „energice“ ale autorităților ungurești.

Pentru acesta să cere ceva mai mult. Să cere înainte de toate un regim de echitate, dreptate și de libertate față cu toate popoarele. La un astfel de regim să se gândească Apponyi și soți. Dacă voescă ca statul să scape de pericol, ér nu la fapte eroice de ale procurorilor șovinistului.

CRONICA POLITICĂ.

— 7 (19) Iulie.

Diarul „Politik“ scrie următoarele privitor la cestiunea română în dieta ungurească: „În dieta ungurească s'a jucat la fine și o comedie, la care domniile opoziției au voit să se despăgubescă, pentru că au votat proiectul pentru regularea valutei. Ambele partide opoziționale au interpelat în cunoscuta afacere a Românilor. Firesce, că guvernul, ca să satisfacă pe esaltații Maghiari, n'ar fi trebuit să facă altceva, decât ca pe deputații Românilor ardeleni să-i închidă și să trimită o armată peste Cerna, ca să pedepsescă pe România, fiindcă guvernul român n'a împiedecat manifestațiunile în contra prigonirilor, la cari sunt espusi Românii din Ungaria.“ Apoi numita foice boemă se miră, că tocmai contele Apponyi s'a provocat la legea de naționalitate, același Apponyi, care a pus în programul său maghiarizarea tuturor popoarelor nemaghiare! Țice mai departe, că și contele Szapary a promis

ou vorbe dulci, că deputațiunea Românilor va fi urmărită. Elu descrie Ungaria ca pe un adevărat Eldorado. Legile ungurești, se laudă elu, nu cunosc deosebiri naționale. Deși Szapary a trebuit să mărturisescă, că Românii n'au comis nici o ilegalitate, totuși trebui să promită sus și tare, că va procede mai aspru și „Pester Lloyd“ strigă, că păharul fărădelegilor s'a umplut până la vîrf și că nu se va mai suferi nici o digresiune. Privitor la România, trebui Szapary să spună, că guvernul român, după legile, cari le are, nu are posibilitatea de a împiedeca demonstrațiunile politice, chiar și dacă aceste sunt îndreptate în contra Maghiarilor.

Cetim în „Mémorial Diplomatique“: Regele României a lăsat să se înțelgă, că Marea Britaniă și regatul României ar fi mult mai amicale, de cât sunt actualmente, decât cestiunea evroă, cel puțin în ceea ce privește pe România, ar înceta de a servi de pretext unor țiare englese, cari aduc atacuri violente și nemeritate cabinetului din Bucuresci.

În camera deputaților din Belgia propuse ministrul-președinte Bernaert formarea unei comisii compuse din membrii ambelor partide, pentru ca să discute asupra cestiunii revisuirii constituției. Deputatul Frère Orban declară, că guvernul trebuie mai întâi să-și espună părerea sa. Propunerea lui Bernaert a fost respinsă odată în secțiunea centrală. Camera mai înainte de a vota un echivalent, trebuie să audă și părerea guvernului și a majorității. În decursul ședinței anunță Ianson, că el și cu soții săi vor face o propunere în săptămâna viitoare privitor la sufragiul universal.

Pressa francesă și cestiunea română.

„La Gazette de France“, în numărul său dela 3 Iulie, publică

FOILETONULU „GAZ. TRANS.“

O despărțire.

după Ed. Sylvin.

I.

Când se află în orașelul Plombières, că d-na Vernier după o căsnicie de 3 luni, abia părăsise pe bărbatul său și se retrase la matusa ei, agitațiunea era extremă, capetele se ridicară și gurile agile se puseră în mișcare, întocmai ca aripile unei mori pe un vînt mare.

Acest eveniment se întâmplă în luna lui Decembre, la epoca, în care burgesiile acestui mic oraș, fără nici o ocupație muriau de vreme lungă, decât nu vorbiau de cineva de rău.

Fiă-care stațiune thermală se asemăna unuia din acele animale, a cărui esistență se împarte în două faze, timpul când mănâncă și timpul când digeră: timp de 4 luni, orașelul Plombières, ca și celelalte orașe balneare, aparțin străinilor, ele se curăță pentru a-le face loc, dându-le casele lor dela pivniță până la ambar (grănar), dela bucătărie până la alcov; transformate în supuse servitoare, ele caută să le placă, să flateze, să servesc, să asculte, să ob-

servă în secret și cu un zel ardent, să ușureze binișor de pungile lor, apoi la prima vreme rea, când paserile călătoare și-au luat sborul către cele patru părți ale orizontului, populația indigenă reintră în posesiunea locuințelor și mobilelor sale; își socotesc banii câștigați, îi pune bine cu grijă, recade în obiceiurile sale și timp de 8 luni, digeră acea viață brulantă, acea animație esteriură, acea rumore înaripată de conversațiune, căror ea a dat, sau mai bine țis, a vindut ospitalitatea. Oh! această lungă digestiune pe plăie, pe zăpadă în mijlocul viscozelor, cari mugesc traversându ținutul unde este aședat orașelul Plombières! aceste țile întunecoase de iernă, aceste nesfârșite seri! cât este de greu de a-le umplé și ce lucru straniu e că un eveniment de ore-care gravitate s'a ivit pe neașteptate într'o familie conlocuitoare.

Deci întorcerea d-nei Vernier fu tocmai bine venită, pentru a alimenta curiositatea publică. Părea ceva estraordinar: Celestina Justin se măritase în luna lui Octomvre, cu un ténér doctoru dela facultatea din Nancy, Armand Vernier, și etă că în luna lui Decembre, pe

zăpadă și îngheț, se vedu ténéra Dónna Vernier coborând din o trăsură, singură, în piața din fața bisericii. Acestă călătorie nu era naturală, nimicu nu o justifica, unchiul Dónnei Vernier, d-lu Justin și matusa sa Dónna Malaise, nefind bolnavi nici unulul nici altul. O observațiune însă: fața d-nei Vernier o trada intrucâtva; era palidă, în ochii eise vedea, că plânse. În fine, abia sosită, ténéra femeia intră în casa unchiului ei Justin, de unde, după o petrecere de vre-o oră, ea se duse, însoțită de unchiul ei, la d-na Malaise.

Trecură mai multe țile, când se află dela servitorea din casă, că d-na Vernier s'a reinstalat în camera, ce o ocupa ca ténéră fată. Se'nțelege de sine, că servitorea a fost supusă unui interogatoru în totă regula de diferitele cusore, cari o întelneau pe la țergueli în oraș. Din această anchetă rezultase, că ténéra femeia era tristă, că matusa ei nu părea prea mulțumită, și că după o certă teribilă, d-nul Justin și d-na Malaise s'au supărat, imputându-și reciproc educațiunea, ce au dat tinerilor, deoarece însă acesta era cel puțină două-țecă certă ce o avuseră în timp de 10 ani,

despre ceea-ce totu orașul scia, — această ultimă noutate nu produse senzația, ce s'ar fi crețut.

Atăta era clar, că d-na Vernier se despărțise de bărbatul ei, după trei luni de căsătorie: astfel un celibataru îndrăcit din localitate, d-lu Lancol, țicea zimbînd, că focul de paie și luna de miere sunt acelaș lucru. Pentru ce însă această despărțire? Creerii activi se aventură pe câmpul conjecturilor, căci a scote ceva dela unchiul Justin, nici cel mai glumeț și cel mai puțin espansiv dintre bărbați nu se gânde, éră d-na Malaise părea, că nimicu nu vrésă vorbescă despre afacerile familiei sale, simțea plăcere însă a vorbi despre acele ale altora.

Câmpul conjecturilor fu iute sercerat, d-na Vernier era farmecătoare, d-lu Vernier de-aseenea era bărbat în totă puterea cuvîntului, ambi făceau parte din aceeași familie, căci erau rude îndepărtate, averea lor era egală: decât admitem, că d-lu Vernier era pe cale de a obțin o catedră la facultatea din Nancy; Celestina Justin trecea ca o ténér fată inteligentă și bine crescută: în scurtu dónna își merita bărbatul. Pentru-ce

sub titlul „Românii și Ungurii”, următorul articol:

La sărbările familiare, pe care le celebrău popoarele supuse coronei S. Stefan, adică Ungaria, pe la începutul lui Iunie, asista și o delegația a Românilor din Transilvania (!)

Transilvania e, după cum se știe, una din părțile integrante ale Ungariei; ea numără aproape 2,500,000 locuitori în mare parte Români. Numărul total al Românilor e de 2,500,000.

Se știe, că Ungurii, cari țin atât de multă la libertățile lor, respectă foarte puțin pe acelea ale celorlalte naționalități subjugate și eseroiază asupra lor o tirăniă multă mai apăsătoare decât a fostă a Austriacilor. Pentru ca să ajungă să fie în Transilvania stăpâni a totă puterii, ei au stabilit două categorii de alegători. Una pentru Unguri, cari votază fără nici o restricțiune, alta pentru Români, cari plătesc 25 fl. pentru censul electoral. Astfel cea mai mare parte a populației române e exclusă de la vot, pe când ungurii cei mai miserabili au dreptul de a vota.

Afară de acesta școlile sunt conduse de învățătorii unguri, cari se căsănesc, ca încetul cu încetul, să distrugă limba națională.

În administrația comitatelor și comunelor nu sunt decât Unguri.

Românii sperau, că împăratul Francisco Iosif, bine dispus de primirea entusiastă, ce toate națiunile de sub coroana Ungariei îi făcuseră la Budapesta, îi va asculta cu bună-voință. Ei s'au înșelăți însă cu totul.

Guvernul austriac, care a mișcat lumea prin ingratitudea sa și care a sacrificat Ungurii pe Croați, cari i fură credincioși în 1848 chiar contra acestor Unguri, nu putea să-i pese de plângerile Românilor.

Delegații nu au fostă nici măcar primiti de împăratul. Ungurii par foarte satisfăcuți, dăr Români la căminurile lor au organizat o agitațiune (!) ale cărei urmări nu se pot prevedea încă, căci s'au întins chiar în regatul României, unde opinia publică a luat în apărare cauza fraților lor apăsăți din Ungaria.

Ministrul Carp a espulsat din București nouș studenți români de origine din Transilvania și cari ar fi acușați ca instigatori ai acestei mișcări în opinia publică română. (Se pare, că „La Gazette de France” e rău informată, deoarece nu știe să se fi espulsat nici un student român din România. — Red.)

Pe de altă parte Ungurii la Arad, escitați pe fiecare săptămână de cătră

însă d-lă și d-ne se despărțiseră? În vreme ce pe de o parte mamele de familie, cari aveau fete de măritat, nu voiau deloc să admită, că Celestina Justin ar fi găsită o frumoasă partidă, pe de altă parte acele mame de familie, cari aveau feciori de însurat, se urau sub cuvânt, că a preferat pe un străin; aceste bune femei au convenit să tace întru a declara, că acesta aventură nu numai că era obscură, ba că era chiar foarte curioasă: cum se poate, ca o tină femeie, căreia ca fată i se atribuiau toate perfecțiunile: spirit, pietate, instrucțiune etc. să părăsească așa iute casa sa? Trebuia deci să se fi întâmplat ceva extraordinar între dânsa și bărbatul ei. Acestă presupunere nu avea nimic nevrosimil. Ele însă adăugau, că fără a fi sigur de ce era vorba, luândă toate în considerație, erau în drept a crede, că nedreptatea era mai curând din partea coconei, decât din partea domnului.

Astfelu fu punctul de plecare al opiniei, ce și-o făcuseră locuitorii din Plombières despre d-ra Vernier, după ce se reintorse în familia sa.

(Va urma).

autorități, au atacat pe români și au rănit pe mai mulți din ei.

Acesta nu e decât începutul unei orise multă mai serioase, decât ne-o închipuim și în care guvernul austriac ar face bine să nu se încăpățineze.

Celii i sunt d-ja pe spate, Croații și Slovacii sunt departe de a fi mulțumiți. Dacă mai pune și pe Români în contra, atunci de sigur, că-i va păsa într-o zi, când tripla alianță o să declare Franței și Rusiei acest război, pe care ea îl dorește atât de mult. Austria n'are motiv de a exista, decât ca stat federativ, așa că nu pricepem, pentru ce ar refusa Românilor ceea ce acordă Ungurilor și Germanilor.

Pentru noi ca, Francoisi, nu putem decât să ne bucurăm de încercările, ori cari ar fi ele, pe cari le întâlnesc în lantru, său în afară, puterile aliata Germani, Austro-Ungari și Italiani, căci pentru noi toți sunt inimi.

H. Kastner.

Țiarul „Le Parti Național” sub titlul „Rasă și naționalitate”, scrie următoarele:

Cestiunea Românilor din Transilvania devine acută.

Disordine, încercări se produc în fa-care și în diferite puncte ale regatului ungar. Alaltă-ieri, la Arad, în sudul Transilvaniei, răni au fost date și primite din partea maghiară și din partea română. Cărta, departe de a fi curmată, va prinde nouă viață în sânge. Căusele ei sunt cunoscute.

Noi asistăm la una din formele multiple și nu mai puțin violente ale vecinicului conflict, care amenință cu ruină imperiul austro-ungar. Acesta e conflictul raselor și naționalităților; în nici o parte el nu se pune în termeni mai netezi.

Șese milioane de Maghiari pretind a domina Ungaria întreaga, cu cele ale ei 8 milioane de Germani, Slavi și Români. În disprețul pactului dela 1868, prin care asiguraseră(?) toate garanțiile naționalităților, Maghiarii vor să impună tuturor limba lor, spiritul lor și aspra lor pasiune a patriei maghiare.

Popor de războinic și de juristi, dotat cu facultățile cele mai minunate politice, în posesiunea, în cel mai înalt grad, al simțământului de stat și de naționalitate, el ignoră și disprețuește la altul sentimentul de rasă. Centralizatorul fanatic, absorbitor mai mult decât exclusiv, el visază a resuma în sinul său toate forțele, toate inteligențele, toate inimile grupurilor de omenii atât de diverși, cari locuiesc Ungaria.

Acestia, din contra, Germani, Serbi, Slovaci, Croați, și Români, au amorul de rasă prea înrădăcinat în inima lor, decât ca să se lase a fi căștigați concepțiunei unei comune dăr asupritore patrii.

Maghiarii de altfel, trebuie să recunoșcem, au întrebuințat mijloace organice pentru ajungerea scopului lor: obiceiuri, costume, drepturi, interese, conștiință, furea lor n'au știut nimic să respecte.

Administrația Transilvaniei e populată de creaturi maghiare; libertatea de presă, asigurată celor din Ungaria, nu e pentru Transilvăneni decât un drept intermitent. Sistemul electoral, o adevărată minune de artificii legale, e făcut astfel, că 3 milioane de Români nu pot trimite un singur reprezentant în parlamentul unguresc. Câtă pentru celelalte idiome, ele rămân interzise în instituțiunile de instrucțiune primară, ale cărora cheltuieli le suportă, fără osebite, toți cetățenii. Mai mult, sunt aproape 2 ani de zile, parlamentul votă o lege asupra „asilelor”, cari forțază pe copiii dela trei și șase ani să frecventeze școala, din care limba lor este alungată.

De atunci, agitațiunea n'a încetat de a crește printre transilvăneni; ea a câștigat deja pe frații lor din Româ-

nia. La cererile duse la Viena de doctorul Rațiu și aprobate de altă parte la frontiere de studenții din București și Iași, au răspuns contra manifestațiunile Maghiarilor. De sigur, împreună cu forța, guvernul are pentru dânsul și litera legii. Dăr Români au pentru dânsii pasiunea rasei și iriesistibila impulsione a inimii lor.

Maghiarii trebuie de acum înainte să țină socotă de pasiunile, pe cari dânsii le-au deslănuțit de imprudență, decât să voră să creeze contra dominațiunei lor irredentismul Balcanilor.

SCIRILE ȚILEI.

— 7 (19) Iulie.

Nunta principelui moștenitor român. „Allgemeine Zeitung” din München primește știrea dela Berlin, că nunta prințului Ferdinand va avea loc la sfârșitul lui Octomvrie sau la începutul lui Noemvrie în Anglia.

—x—

Nouă comună bisericească română în Becicherecul-mare. Țiarul sârbesc „Zastava” scrie: „Dintre cetitorii noștri puțin voră fi știind, că în Becicherecul-mare (Toronto) sunt și Români. Fiind sinceri, trebuie să recunoșcem, că nici noi înșine nu am știut-o această până înainte cu vr'o câteva zile. Acum se făc cunoscută, că în Becicherecul-mare sunt Români, și încă destui, ca să vină la ideea de a se constitui într-o comună bisericească română. Noi am aflat dela corespondentul nostru din Becicherecul, că acolo în adevăr sunt mulți Români, dăr tinereia română (generația nouă) fiind crescută în biserică și școală sârbescă, înrâtă s'a sârbizat, încâtă caracterul ei românesc și l'a perdut aproape cu desăvârșire, și toți Români s'au declarat ca Serbi. După cum se pare însă, în viitor nu va mai fi așa. Protoperbiterul român din Uzdin (Ozora), d-lă Miclea, s'a hotărât a redeștepta și a revindeca caracterul național al Românilor din protoperbiteratul său și jură, într-câtă adecă s'a determinat a visita toate comunele, și în comune toate casele românesce. Astfel înainte cu vr'o câteva zile a venit și la Becicherecul-mare. Aici nu a existat nici o familie fiă fostă ea câtă de sârbizată, dăr cu porecla română, care se nu o fi vizitată d-lă protoperbiterul și pretutindent a stărut, ca Români să se constitue într-o comună bisericească independentă. Tinereia s'a împotrivit voinței d-lui protoperbiter, dăr între bătrânii d-lă protoperbiter a aflat Româniism, și acuma faptice se lucră într-acolo, ca Români să se despartă de biserică sârbescă și să se constitue într-o comună românescă.

—x—

Colera. După raporturile oficiale rusesce numărul deceselor prin coleră în 13 Iulie au fostă: Astrahan 264; Saratov 25; Zarizîn 46; Samara 11; Baku 57; teritoriul Daghesten 25; Tiflis 3. — Din ordinul Țarului, d. Ragosin, directorul departamentului medical a plecat în provinciile din sud, unde va lua măsuri contra năvălirii colerei. Ministrul rusesce al căilor și comunicațiilor a trimis de asemenea o comisiune specială în sud. Spre a împiedica năvălirea colerei prin Rostov în teritoriul Donului, nisce stațiuni de observații, cu mijloace de desinfecție pentru vagoane, efecte și călători, precum și un spital, s'au stabilit la Rostov. Au fost în acest oraș 48 de casuri, dintre cari 13 călători venind din ținutul infectat; 13 decese. La Azov, sunt 60 de casuri și 18 decese. La Kz până la 14 Iulie, 16 bolnavi sosiți cu vapor, 5 decese. — Într-un consiliu sub presidenția Țarului s'a discutat cestiunea de a scoi, decât nu este loc de a se trimite un diotator în teritoriul Volgei în timpul colerei.

—x—

Inștițare. D-lă Dr. Carol Flechtenmacher, în timpul petrecerisale la Vâlcele (Előpatok), adecă până la 20 August, va fi înlocuit de d-lă Dr. Ernest Pawelka.

—x—

Dinamita în Prusia. În Prusia procedurile dinamitarilor au început a fi înaintate. Executarea crimei urmăză imediat după expedarea scrisorisei comitătoare. Joi trecută, la Molhayen, instituțiului primi o scrisore anunțându-l, că în timpul nopții casa lui va fi prefăcută în cenușă. Poliția păzi bine până la 3 ore spre ziua; la 4 ore casa deveni prada flăcărilor.

—x—

Alergări de cai. Regimentul de husari Nr. 1 împăratul Francisco Iosif, va arangia în 24 Iulie n. c. lângă Rsnov o alergare de cai. Începutul la 3 ore d. a. La fa-care jumătate de oră va fi o alergare. La aceste alergări vor fi prezenți generalul de cavalerie br. Szveteny, generalul Kerczek, generalul Engel, colonelul Palfy și alte notabilități. Voră fi mai multe secțiuni de alergat.

—x—

Ravachol și Anarchia. Credința lui Ravachol despre anarhia se poate vedea din următoarele cuvinte adresate protului, care în zadar se încerca să-l împăce cu cerul: — Crede în anarhia, părinte, fi și se Ravachol. Ea e formula viitorului. Trebuie realizată anarhia pe pământ; atunci va fi paradisul terestru, cum dizeși în Biblie. Se va întâmpla cu anarhia, ceea ce s'a întâmplat cu Republica. Sub imperiu, republicanii erau puțin numeroși; ei au sfârșit prin a fi stăpâni și a goni pe bonapartiști. Mai târziu, radicalii au goni pe republicani; socialistii voră goni în curând pe radicali și anarhiștii voră matura pe socialistii. Acesta este o evoluțiune inevitabilă.

Proletariatul român în Transilvania.

Sub titlul acesta publică „Kölnische Ztg.” dela 9 Iulie n. c. (Nr. 549) o corespondență din Pesta, care se vede a fi inspirată din partea acelora, cari ar dori ca câtă mai curând să se potă lua dela ordinea țilei cestiunea română din Transilvania și Ungaria. Etă ce i-se scrie numitei foi:

Mișcarea română din Transilvania, are o causă cu multă mai adâncă, decât și-o închipuesc cei din străinătate și stă în intimă legătură cu tendințele irredentiștilor și socialistilor. Cine cunoscă poporul românesc, știe, că el este popor bun, inteligent și muncitor. Dimpotrivă față cu Slavii sudici, Români ardeleni au foarte puțină pricepere pentru fantasiile de o putere mare politică, așa că cu orecare bunăvoință și abilitate n'ar fi fostă nimic mai ușor, ca în anul 1867 să fiă câștigați Români pentru ideea de stat maghiar primindu-se dorințele lor echitabile în cadrelor pactului. Dăr șovinismul nemărginit al nobilei maghiare ardelenie împedă pe ministrul-șef de a se înțelege cu Români; mai târziu guvernul unguresc a fost ocupat cu pactul cu Croații și nu se interesa de Români, deoarece aștia urmau o politică pasivă și nu făceau nici o greutate guvernului. Neactivitatea de 25 de ani a Românilor a născut însă un pericol, care amenință atât pe Români înșiși, câtă și pe statul ungar. În urma acestei proceduri s'a creat o clasă de tineri proletari români inteligenți și disciplinați, cari sunt avizați a face agitațiuni politice și a aștia naționalitățile, spre a pută trăi. Căci ce carieră se urmeze un tiner român, care și-a absolvat studiile? Ca advocat n'are nici o influență la judecătorile maghiare și chiar înșiși Români și voră încredința procesele lor mai mari advocatilor maghiari. Ca medic potă conta

Cursul pieței Brașov

Table with 3 columns: Item, Price, and another Price. Includes items like 'Banote românești', 'Argintă românească', etc.

Table with 3 columns: Item, Price, and another Price. Includes items like 'ostu ungare [1-ma emisiune]', 'amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare', etc.

CONCURSU. Pentru ocuparea postului de învățător adjuncțu la școala reuniunii grănițarești din Cujir, comitatul Hunedorei, pre lângă unu salarū anualu de 300 fl. v. a. apoi cvartirū in edificiulū școlei și lemnele de focu necesare, prin acēsta cu terminulū până la 7 Augustū st. n. a. c. se escrie concursū. Reflectanții au sē-și trimiță suplicele instruate cu tōte documentele prescrise la: Comitetulū administratorū de fondulū și școlele de reuniune a foștilorū grănițeri, din regimentulū românū I. Sibiu, 18 Iulie 1892.

Cursul la bursa din Viena

Table with 3 columns: Item, Price, and another Price. Includes items like 'Cursul de aurū 4%', 'Cursul de hārtiā 5%', etc.

Avisu d-loru abonati!

Rugam pe d-nii abonati ca la renoirea prenumeratiunii se binevoiasca a scrie pe cuponulū mandatului postalū și numerul de pe fāșia sub care au primitū diarulū nostru până acuma. Domnii, ce se abonezā din nou, se binevoiasca a scrie adresa lāmuritu și se arate și posta ultimā.

Administraț. „Gaz. Trans.”

Institutulū de creștere și învățamēntū RÖSER din Budapesta. (Anulū scol. 40). Internatū de creștere pentru copii in etate de 10—18 ani. Școlā publicā comercialā. Cursū specialū de învățamēntū pentru Sērbī, Romāni, Germani și astfeliu de copii, cari voescu a-și însuși cunoscințe in limbile maghiarā, germanā și francesā și sciințele comerciale. Programa o trimite direcțiunea: IOHANN RÖSER, Budapesta, Aradi Gasse 10.

Mersulū trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de statū r. u. valabilū din 1 Mai 1892.

Large railway schedule table with multiple columns for routes: Budapesta-Predealu, Predealu-Budapesta, B.-Pesta-Aradu-Teius, Teius-Aradu-B.-Pesta, Copșa-mică-Sibiu, etc. Includes train numbers, departure times, and arrival times.